blive af *det, hun skulde have*, at Manden betaler Bidragene, — og betale dem gjør han, naar han kan, da han ellers kommer paa Vand og Brød. Kommer hun til at lide saadan Nød, (f. Ex. fordi han maa betale til flere uægte Børn), at hun maa gaa til Øvrigheden for at faa ham tilpligtet til at give ogsaa hende og hendes Børn Bidrag, vil Resultatet *hyppig* blive, at han rejser bort eller ikke lader sig finde. Jeg har paa Studentersamfundets Retshjælpkontor for ubemidlede set flere Tilfælde af den Slags.

Det har virkelig sine store Betænkeligheder at nægte Moderen til det uægte Barn Underholdsbidrag, fordi Faderen var gift. For Juristen er det navnlig af Vægt, at det er tvivlsomt, om Hustruen kommer til at lide Skade derved, og at der er noget besynderligt i at gjøre hende til *den eneste* af Kreditorerne, hvis Ret hindrer ny Gjældsstiftelse.

Det synes dog, at mest taler for som Regel at nægte Ægtemandens Forsørgelsespligt, saalænge Moderen er i Stand til at forsørge Barnet uden Fattigvæsenets Hjælp. Vel maa der en ganske særlig Grund til for at fravige den naturlige Regel om Forældrenes lige Pligt, men en saadan kan ogsaa findes. Hovedsynspunktet maa være dette: den Kvinde, der uden Ægteskab indlader sig i Forbindelse med en Mand, maa vide, at dersom han er gift, begaar han en strafbar Handling derved, og hun gjør sig da medskyldig i en Krænkelse af Hustruens Ret, om hun end efter vor Ret ikke kan straffes derfor; naar hun *vidste* at han var gift, har hun slet ingen Undskyldning overfor Hustruen; vidste hun det ikke, vil det i Reglen være hendes egen Fejl; thi at indlade sig med en Person, hvem hun slet ikke kjender, er virkelig en Letsindighed, hun selv maa bære Følgerne af. Kun i ét Tiltælde staar hun sagesløs overfor hans Hustru, nemlig naar han ved tilsyneladende troværdige, men i Virkeligheden falske Foregivender har faaet hende til at tro, at han var ugift, (enten han nu tillige før Besvangrelsen har lovet hende Ægteskab eller ej). I de Tilfælde, hvor nu Moderen med Forsæt eller af grov Uagtsomhed har gjort sig medskyldig i Krænkelse af Hustruens Ret, maa denne med Føje kunne fordre sig, saavidt ske kan, *garanteret* imod at komme til at lide pekuniær Skade ved det skete, hvilket kun kan ske ved at nægte Kvinden Ret til Underholdsbidrag; en saadan Regel vil altid være til en Del Gavn for Hustruerne. Da det